

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/36739 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 17 april 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 april 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 27 juli 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 april 2007, verzonden op 26 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

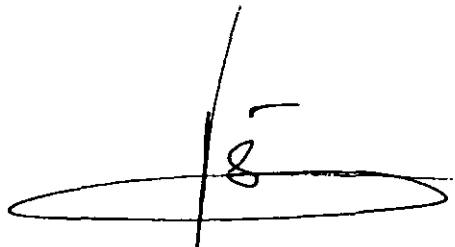
Uitgesproken in het openbaar op 26 juni 2007

154-527.

Verzonden:

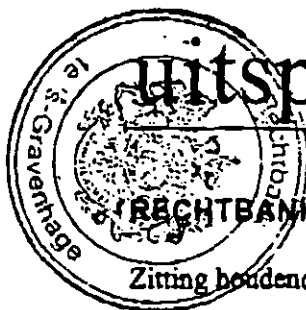
26 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 06/36739 BEPTDN S6

uitspraak: 17 april 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te
van Sierra Leone nationaliteit,
IND dossiernummer: 0102.19.8021,
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. J.F. Rouwé-Danes, advocaat te Leeuwarden,

tegen:

STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND))

te 's-Gravenhage,

verweerder,

gemachtigde: drs. C. Georgescu, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 28 september 2005 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) onder de beperking 'het ondergaan van een medische behandeling' ingediend.

Bij beschikking van 27 april 2006 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij brief van 24 mei 2006 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen deze beschikking.

Bij beschikking van 27 juli 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij beroepsschrift van 28 juli 2006 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 6 maart 2007. Eiser is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: AWB 06/36739 BEPTDN S6

2

Motivering

Standpunten van partijen

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat eiser niet beschikt over een geldige machting tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd, terwijl hij evenmin is vrijgesteld van het mvv-vereiste. Aangezien sterk wordt getwijfeld aan de identiteit en nationaliteit van eiser, is het niet mogelijk om vast te stellen of eiser in zijn land van herkomst adequate behandeling van zijn medische problemen kan ontvangen. Daarnaast blijkt uit de nota van het Bureau Medische Advisering (BMA) van 8 februari 2006 dat eiser kan reizen en dat het staken van zijn medische behandeling niet zal leiden tot een medische noodsituatie op korte termijn. Om die reden(en) wordt door verweerder geconcludeerd dat eiser niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste ingevolge artikel 3.71, vierde lid van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000).

Eiser stelt zich in beroep - kort weergegeven en voor zover hier relevant - op het standpunt dat van de juistheid van de door eiser gestelde nationaliteit dient te worden uitgegaan. Eiser beschikt namelijk niet over documenten waaruit zijn identiteit en nationaliteit blijkt. Naar de mening van eiser zou het van bijzondere hardheid getuigen als van hem verwacht wordt terug te reizen naar zijn land van herkomst om aldaar vervolgens een mvv aan te vragen. Volgens eiser gaat het te ver om te suggereren dat hij in enig Afrikaans land voor zijn Hiv-besmetting zou kunnen worden behandeld. Aangezien ook in de omringende landen geen voorzieningen zijn voor mensen met Hiv, is nader onderzoek daartoe zinloos. Dit is enkel voor de beter gefortuneerden weggelegd en zeker niet voor hem. Ondanks dat het BMA stelt dat eiser kan reizen en niet onmiddellijk in een medische noodsituatie terecht zal komen, zal eiser nimmer zoveel medicijnen mee krijgen dat hij bij een eventuele terugkeer zich de rest van zijn leven hiervan kan voorzien. Bovendien bestaat in zijn land van herkomst geen ziektekosten voorziening, wat zal inhouden dat zijn kwaal zal verergeren waardoor zijn leven in gevaar komt. Eiser stelt zich op het standpunt dat de bestreden beschikking in strijd is met het Vluchtelingenverdrag, het (Europees) Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, althans dat de bestreden beschikking in redelijkheid niet genomen had mogen worden. Voorts is eiser van mening dat hij ten onrechte niet op zijn bezwaar is gehoord.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrond verklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Scrt. 2007, 41), en gelet op de portefeuilleverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006, nr. 06.004621, Scrt. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Zaaknummer: AWB 06/36739 BEPTDN S6

3

Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 is de minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14, Vw 2000 worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor die verblijfsvergunning is aangevraagd.

Artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000, bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 niet wordt afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het voor de vreemdeling geler op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen. Volgens paragraaf B1/1.2.1 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt voor de toepassing van die bepaling onderzocht of de desbetreffende vreemdeling in staat is naar zijn land van herkomst te reizen én daar de behandeling van een door hem in te dienen aanvraag om verlening van een mvv af te wachten.

In het eerste lid, aanhef en onder g van voornoemd artikel wordt voorts de mogelijkheid geopend bij algemene maatregel van bestuur categorieën vreemdelingen aan te wijzen die van het vereiste over een geldige mvv te beschikken zijn vrijgesteld.

In artikel 3:71 van het Vb 2000, wordt uitwerking gegeven aan artikel 17, eerste lid, aanhef en onder g van de Vw 2000. Ingevolge het tweede lid geldt een vrijstelling van het mvv-vereiste voor bepaalde categorieën vreemdelingen, ingevolge het vierde lid kan de minister het mvv-vereiste buiten toepassing laten voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard; de zogenaamde hardheidsclausule. Hiervan kan sprake zijn indien de vreemdeling bij terugkeer naar het land van herkomst in een medische noodsituatie komt te verkeren.

De rechtbank overweegt als volgt.

Niet in geschil is dat eiser niet beschikt over een geldige mvv, in staat is te reizen en dat geen van de vrijstellingsgronden van artikel 17 Vw 2000 of artikel 3.71, tweede lid, Vb 2000 op eiser van toepassing is.

Partijen zijn verdeeld over de vraag of verweerder toepassing had behoren te geven aan artikel 3.71, vierde lid, Vb 2000, de zogenaamde hardheidsclausule.

De rechtbank is van oordeel dat, nu niet vaststaat uit welk land eiser afkomstig is, verweerder niet kan vaststellen of in het land van herkomst behandelmogelijkheden aanwezig zijn en dus evenmin kan worden vastgesteld of eiser de mvv aanvraag in het land van herkomst kan afwachten. De rechtbank wijst er in dit verband op dat het standpunt van verweerder dat de door eiser gestelde Sierra Leoonse nationaliteit (in de asielprocedure) ongeloofwaardig is, bij in kracht van gewijsde gegane uitspraak van deze rechtbank, zittinghoudende te Almelo, van 6 maart 2006, is bevestigd. Nu eiser op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt dat hij de Sierra Leoonse nationaliteit beschikt, noch heeft aangetoond dat hij de nationaliteit van een ander land heeft, is het voor verweerder onmogelijk onderzoek te doen of eiser in zijn land van herkomst de behandeling van zijn mvv aanvraag

Zaaknummer: AWB 06/36739 BEPTDN S6

4

kan afwachten.

Nu voorts niet is gebleken van overige bijzondere omstandigheden op grond waarvan er sprake is van een onbillijkheid van overwegende aard, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid kunnen afzien van het toepassen van de hardheidsclausule. De enkele niet nader onderbouwde stelling van eiser dat hij in geen enkel Afrikaans land voor zijn Hiv-infectie kan worden behandeld, omdat dit slechts voor de beter gefortuneerden is weggelegd, is naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende voor een geslaagd beroep op de hardheidsclausule.

Ten overvloede overweegt de rechtbank nog dat uit eerder genoemde nota van het BMA blijkt dat eiser lijdt aan een aandoening van de immunologische afweer door een infectie met het Hiv-virus en dat hij daar voor onder behandeling staat. Voorts blijkt uit deze nota dat de behandeling levenslang nodig zal zijn, dat de behandelmogelijkheden in Sierra Leone onvoldoende zijn en dat de verkrijgbaarheid van de medicijnen die hij nodig heeft niet is gegarandeerd. Bij uitblijven van behandeling zal er volgens de arts van het BMA sprake zijn van een medische noodsituatie op de (middel) lange termijn (meer dan 3 maanden).

Gelet op het feit dat eiser zijn beroep op de hardheidsclausule heeft gebaseerd op zijn medische situatie en uit voornoemde nota van het BMA is gebleken dat bij uitblijven van behandeling geen sprake zal zijn van een medische noodsituatie op de korte termijn, derhalve binnen 3 maanden, kan het beroep van eiser op de hardheidsclausule ook om die reden niet slagen.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. B.I. Klaassens, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 17 april 2007 in tegenwoordigheid van A.P. Kuiters als griffier.

Afschrift verzonden:

26 APR 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Van den Elst, Pots & Rouwé

advocaten

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

24 MEI 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Aan de Voorzitter van de Afdeling
Rechtspraak Raad van State
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG
Hoger beroep vreemdelingenzaken

mr P.R. van den E
mw. mr J.F. Rouwé - Dan
mr G.A. Pe
mw. mr J. Oosterh
mr H.T. Gerbranc
mw. mr A. Szirm

Leeuwarden, 24 mei 2007

inzake : **geboren**
nationaliteit: Sierraleoons
dossiernr. : 0102-19-8071
Crv.nr. :
onze ref. : 27.0222/rd/dk

Spanjaardslaan 147

Postbus 123
8900 AC Leeuwarden

T 058 - 213 47 65

F 058 - 212 65 12

A P P E L S C H R I F T

Geeft te kennen:

elst-rouwe@planet.nl

geboren op van Sierraleoonse
nationaliteit, wonende te Drachten (postcode 9207 AL) in
het A2C, Noorderend nr. 2, verder "appellant" te noemen,

Derdenrekening

Friesland Bank

rek.nr. 29.64.82.978

te dezer zake domicilie kiezende te Leeuwarden, aan de
Spanjaardslaan nr. 147, ten kantore van de advocaat en
procureur **mr J.F. Rouwé - Danes**, die te dezer zake door
voornoemde cliënt tot bepaaldelijk gevolmachtigde wordt
gesteld en als zodanig optreedt om namens voornoemde
cliënt hoger beroep in te stellen en daartoe derhalve
bepaaldelijk gevolmachtigd is;

Appellant heeft op 28 september 2005 een aanvraag tot het
verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor
bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet
2000 onder de beperking "het ondergaan van medische
behandeling" ingediend.

Van den Elst, Pots & Rouwé

advocaten

-2-

Bij beschikking van 27 april 2006 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij brief van 24 mei 2006 heeft appellant bezwaar gemaakt tegen deze beschikking.

Bij beschikking van 25 juli 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij beroepschrift van 28 juli 2006 heeft appellant beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan appellant gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Ter zitting van 3 maart 2007 heeft de openbare behandeling van het beroep plaats gevonden.

Bij uitspraak van 17 april 2007 heeft de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Assen het beroep ongegrond verklaard (**productie 1**).

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt hiertegen tijdig hoger beroep in.

Grief

Deze grief richt zich tegen het oordeel van de rechtbank dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat in de zaak van appellant geen toepassing hoefde te worden gegeven aan toepassing van artikel 3.71, vierde lid, Vb 2000, de zogenaamde hardheidsclausule.

Toelichting:

Appellant verwijst in de eerste plaats naar al hetgeen reeds door hem in zijn procedure naar voren is gebracht om niet in herhaling te vervallen.

Van den Elst, Pots & Rouwé

advocaten

-3-

Ten aanzien van het huidige hoger beroep voert appellant het volgende aan:

Appellant beschikt niet over een mvv, hij is volgens verweerder in staat om te reizen en geen van de vrijstellingsgronden van artikel 17 Vw 2000 of artikel 3.71, tweede lid, Vb 2000 zijn op hem van toepassing.

Het grootste probleem in de zaak van appellant is het feit dat verweerder blijft stellen dat appellant niet afkomstig is uit Sierra Leone.

Doordat nog steeds aan zijn nationaliteit wordt getwijfeld, stelt verweerder dat niet na te gaan is of appellant voor zijn HIV besmetting in land van herkomst adequaat kan worden behandeld.

Over het feit dat appellant een HIV besmetting heeft wordt niet getwijfeld: dat staat buiten kijf.

Appellant blijft bij zijn stelling dat hij de nationaliteit heeft zoals hij bij aankomst in Nederland heeft opgegeven: de Sierra Leonse.

Appellant is en blijft van mening dat in redelijkheid niet van hem verwacht kan worden dat hij terugkeert naar land van herkomst om daar vandaan vervolgens de inwilliging van zijn aanvraag om een mvv af te wachten om de eenvoudige reden dat de procedure hiertoe langer duurt dan 3 maanden. In zijn specifieke geval zal er dan sprake zijn van een medische noodsituatie, zoals de BMA ook aangeeft. Hierdoor wordt artikel 3 EVRM wel degelijk geschonden.

Appellant is dan ook van mening dat zijn beroep op de hardheidsclausule gehonoreerd moet worden.

Appellant verblijft sedert februari 2001 in Nederland, hij heeft zijn eerste aanvraag ingediend onder de vigeur van de oude vreemdelingenwet.

Volgens de door sijpelende berichten over een generaal pardon, zou hij hieronder kunnen vallen.

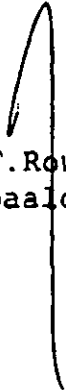
Van den Elst, Pots & Rouwé
advocaten

-4-

Appellant is dan ook van mening dat hem ten onrechte geen
verblijfsvergunning is verstrekt.

REDENEN

Waarom appellant U Edelachtbare verzoekt de bestreden
uitspraak te vernietigen.

J.F. Rouwé-Danes
Bepaaldelijk gevolmachtigde van appellant